

TERTÚLIA LITERÀRIA ÀGORA

Club de lectura Llegir compartint és llegir més vegades....

Divendres, 13 de març, 17.30h.

BIBLIOTECA MUNICIPAL SALA D'ACTES Vinaròs

“La ciutat i la casa”

de Natalia Ginzburg

Presenta : Teresa Alabau

Natalia
Ginzburg

**La
ciutat i
la casa**

Lumen

La ciutat i la casa és una novel·la peculiar, que es desgrana a través de les veus d'amics, amants, fills i pares, però ningú s'atreveix a mostrar les seues emocions a flor de pell. La vida sencera d'aquests homes i dones queda filtrada per l'escriptura, per unes cartes que diuen tant com amaguen. Una història singular en la seua desolació i en la cerca tossuda d'una veritat que no caduque.

Podríem parlar d'una novel·la epistolar, però *La ciutat i la casa* és molt més: l'autora ens parla ací de la fi d'una família, de la crisi dels valors tradicionals, del buit que s'instal·la en l'ànim i a les cases que habitem quan ja no hi ha raó per a conservar el que abans semblava important.

La obra

La darrera novel·la de Natalia Ginzburg: les històries creuades d'una colla d'amics entre Roma i Amèrica. Un esplèndid retaule de la vida privada, de l'època en què Ginzburg era diputada.

«Vinc a Amèrica com qui ha decidit llançar-se a l'aigua i espera sortir-ne o mort, o nou, o diferent.» Giuseppe, als cinquanta anys, es ven la casa i deixa Roma per anar-se'n a viure amb el seu germà Ferruccio als Estats Units. ¿Què hi busca, tan lluny, tan tard? No ho sap. La història pren forma a través de les cartes intercanviades amb la colla d'amics i amb la poca família que ha deixat a Itàlia. Una carta rere l'altra, pares i fills, amics i amants es posen davant de si mateixos i de la seva necessitat de despullar-se.

Amb un estil sec i líric, *La ciutat i la casa* transmet tot allò que no es diu mai. Les cartes són fragments de vida dispersos entre Roma, l'Úmbria i Amèrica. Ginzburg els reconstrueix i evoca magistralment el cataclisme que es produeix en les vides privades al tombant del segle XX: la desintegració de la família, la crisi dels rols tradicionals, l'absència de la figura paterna, la inseguretats que representen els fills o el buit que se'ns imposa quan tot allò que semblava important desapareix —per damunt de tot, el sentit de pertinença, que troba el seu símbol més evident en la casa: perquè «les cases es poden vendre o deixar a altres persones, però sempre es conserven dins d'un mateix».

La autora

Natalia Ginzburg, nascuda Levi en una família laica d'esquerres, va criar-se a Torí, on conegué el seu futur marit, l'editor i activista polític Leone Ginzburg, fundador d'Einaudi i cap de l'organització clandestina Justícia i Llibertat. Confinada amb ell als Abruços a partir del 1940, Natalia quedà vídua amb tres fills el 1944, quan Leone va ser capturat per la Gestapo i torturat fins a la mort. Natalia tindria dos fills més d'un segon matrimoni amb Gabriele Baldini. Traductora de Proust, Maupassant i Flaubert, va publicar la seva primera novel·la, *El camí que porta a ciutat*, l'any 1942, sota pseudònim per les lleis antisemites. Però és després de la guerra que es dedica de ple al que considera un ofici: escriure. El 1952 publica *Tots els nostres ahirs*, seguit de *Valentino* (1957), *Les veus del vespre* (1961), *Les petites virtuts* (1962) i *Vocabulari familiar* (1963), amb què guanya el premi Strega i un públic immens en moltes llengües.

A més de novel·les, escriu teatre i assaig i cultiva la seva altra passió, el cinema, al qual s'han adaptat algunes de les seves obres. Les seves crítiques cinematogràfiques a *La Stampa* són famoses i interpreta Maria de Betània a *L'Evangelí segons sant Mateu* de Pasolini. En els anys vuitanta, torna a la militància política dins del Partit Comunista i és elegida diputada poc després publica la seva darrera novel·la, *La ciutat i la casa*, el 1984. Natalia Ginzburg es descrivia a si mateixa com “una escriptora petita”, Vila-Matas la inclou entre les millors de la història amb Duras i Highsmith. Meritxell Cucurella-Jorba, traductora i poeta, hi afegeix Rodoreda; i és que Ginzburg forma part d'aquell conjunt de dones que l'èxit va coronar com a novel·listes, però que el temps ha consagrat com a intel·lectuals de primer ordre.